

tíðindablaðið

Útgevandi: p/f sosialurinn

Fyrirtakstjórn og blaðstjórn: Tórfinn Smith (ábyrgd)

Blaðfólk: Hagni Djurhuus, Dagny Joensen, Jóhann Mortensen og Jan Müller

Lýsingar: Árni Joensen

Uppseting: p/f sosialurinn. Prent: p/f pressan 1981

sosialurinn

Postsmoga 76,
3800 Argir,
telefon 11820

Munur millum orð og verk

oddagrein

LEYGARDAGIN upplýsti Sosialurinn í tíðindagrein, at skuld feryingar úttanlands vaks við 261 milliónum kr. netto í fjór. Týsdagin upplýsti Sosialurinn, at alennu íløgurnar í Føroyum hækkaðu við 80 milliónum kr. sama árið. Í meðan minkaðu tær privatu íløgurnar. Og serliga frá veggju til grøv skylaði so og so nógv úttanlands. Men ongatið er úttanlandsskuldin vaksin so nógv í eitt ár, sum í fyrsta arbeiðsárinum hjá »sparilandsstýrinum«.

OG HVØR minnst ikki Dagblaðið, hvussu hetta blaðið hóreiggjaði sær undir seinasta landsstýrisskeiði, at nú Fólkaflokkurin var komin í landsstýrið, var vend komin í, soleiðis at tær privatu íløgurnar vóru blivnar størri enn tær almennu. Hvat sigur hesin flokkurin í dag til ta stóru økingina í al-

menna virkseminum hetta síðsta árið.

VIT MINNAST, at júst hesin flokkurin sleitt undanfarna landsstýrissam-
arbeiði, tí flokkurin vildi ikki ganga við til økt alment virksemin! Hetta segdu teir í øllum førum. Langt er millum orð og verk hjá hesum flokki.

FYRI STUTTUM brigdaði sambands-
blaðið Dimmalætting Javnaðarflokkinum fyrri nærum at vilja slakta arbeiðspláss, tí javnaðarflokkurin vildi ikki stuðla nýggjum ídnaðarfyrirtekum. Sosialurinn hevur longu víst hesum svørtu ósannindinum hjá Dimmalætting og Sambandinum aftur.

OG SJÓN gongur fyrri søgn. Nú eru nýggjastu tøluni komin. Tey vísa, at íløgurnar í ídnaðin minkaðu munandi í fjór og eftir metingunum fara íløgurnar ikki at vaks í tann mun, tað er neyðugt, um vit skulu útvega arbeiðspláss til øll.

OG TAD hevur júst verið ein av høv-
uðssetningunum hjá Javnaðarflokkinum. Tí fekk flokkurin í lag fíggingargrunnarnar og ongantið í einum tiggju-ára-skeiði eru so nógv arbeiðspláss skapt, sum frá 1970-80. Og øll hesi tiggju árinu hevði Javnaðarflokkurin ídnaðarmál um hendi. Hvør hevur tey í dag: Sambandsflokkurin!

Dimma og íbúðir til eldri

»Det ville høre til en værdig og samtidig uvisnellig fortjeneste, om byens raad til den tid (tá Tórshavn) fyrr 75 år sum keypsstaður, blaðm.) — efter andet nordisk forbillede — tilskyndede eller endnu bedre tilstræbte oprettelsen af selvejende ældreboliger, om ikke paa anden maade, saa ved at grundarealer blev stillet gratis eller for en billig penge til raadighed og med anden medvirken til, at ældre mennesker for egne midler kunne blive opført og støttet paa beredvillig administration og paa anden maade. Det er tiltrængt.

Men eftersom tanken herom ikke er framkommet fra socialdemokratiske side, kan man vel næppe vente tilslutning herfra...« (oddagreinin í Dimmu 3.8.82)

Ikki fyrstu ferð, at Dimma kemur sum kettan upp úr høvdatrogi. Sosialurinn skal upplýsa Dimmu, at tankin er ikki nýggjur.

Tórshavnar býráð hevur arbeitt við málinum í longri tíð. Men hetta hevur Dimma ikki uppdagað enn. Okkum vitandi hevur málið enn tá verið fyrri á býráðsfundi tær reissur.

Dimma skivur um at byggja eftir aðrari fyrmynd. Tað kunnu vit sjálandi gera. Men undanfarna landsstýrið gjørdi eina lóg um íbúðargrunn. Eftir henni ber væl til at byggja íbúðir til eldri, sum hesi fólk kunnu yvirtaka eftir fimm árum. Men hesa lógina hevur Dimma kanska heldur ikki givið gætur, hóast hon er kunnigjörd í sjálvni Dimmunil.

Eftir Sosialsins tykki er líka mikið, hvør eigur hugskotið til byggjan av íbúðum til eldri. Bára íbúðirnar verða gjørdar, er nógv vunnit. Men vit kunnu bert slá fast, at Dimma eigur ikki hugskotið.

Socialurinn skrivaði um tað fyrri fleiri árum síðani. Og í valskránni hjá Suðurstreymoyar Javnaðarfelag í 1980 er málið við.

»Kommunan eigur at taka stig til bygging av leigubúðum eftir lógini um íbúðargrunnin til eldri í smærri bygningum við felagsrúmmum, arbeiðsrúmmum, verkstøðum við trivnaðarfremjandi møguleikum. Slik bygging eigur at verða gjørd í vanligum ústykkum, soleiðis at tey eldri ikki koma at bugva í býlingum fyrri seg, men í einum náttúrligum og livandi umhvøvi.«

sosialurinn heldur:

Ernst og Oyggjatiðindi

Beint aðrenn Oyggjatiðindi fór í summarmáti boðaði blaðið frá, at nú høvdu teir stevnt Ernst Hansen fyrri ærumeiðandi skrivning. Orsøkin er, at hann í lesarabrævi í Dimmu sigur, at eiturblandan fer fram á Oyggjatiðindi, sum síðan verður sprænd út í bygdasamfelagini.

Harafurtur sigur Ernst, at tíðindini um, at Nesbúgvinn hevur siglt ein bát niður í New Foundlandi, eru uppfunnin á Oyggjatiðindi. Hetta metir Oyggjatiðindi vera so

grovar skuldsetingar, at teir vilja hava orðini hjá Ernst dømð deyð at vera. Sjálvandi verður tað áhugavert at siggja, um Nesbúgvinn hevur siglt ein bát niður. Pástandur stendur móti pástandi. Men eftir mínum tykki, er hetta ikki tað avgerandi í hesum málinum.

Tað avgerandi er harafturimóti, um Nesbúgvinn hevur siglt ein bát niður og er rýmdur.

Henda skuldseting er í nógvum førum líka grov sum ein ákæra fyrri morð.

Eitt er, at ein bátur verður sigldur niður, tað er hent fyrr. Men at skipið siglir víðari, er mærlitandi bert hent einaferð í nýggjari føroyskari søgu. Og hetta er eitt sera dapurt kapitul í siglingarsøgu okkara.

Eru tíðindini, um at Nesbúgvinn skal hava rýmt frá einum ásigldum báti ikki sonni, hevur Ernst eftir mínum tykki sin fulla rætt at kalla tíðindatænastuna á Oyggjatiðindi fyrri eiturblandan.

Kári

Færinger bliver ikke stillet anderledes over for loven

Jeg har fået tilsendt ud-
klip af SÖSIALURIN af
den 19. juni 1982, hvori
hr. Morten Johannesen
kommenterer opbrin-
gingen af LEIKUR, der af
Grønlands Landsret er
blevet idømt en bøde på
100.000 kr.

Må jeg først sige, at
jeg ikke har udtalt mig til
radioen, så jeg kan ikke
have lydt godt tilpas i
stemmen. Det er fiskeri-
officeren her ved Grøn-
lands Kommando, der ud-
talte sig og besvarede de
spørgsmål, som radioen
på eget initiativ fandt for
godt at stille.

Dernæst vil jeg sige, at
jeg altid har næret den
største respekt for fiskere
fra alle nationer.

Fiskeriet — især i Nord-
atlanten — er nok et af de
mest anstrengende, fare-
fulde og krævende
erhverv, vi kender til. I
Grønland tror jeg, at alle
er klar over, at færøske
fiskere har gjort en god
indsats for at ophjælpe
det grønlandske fiskeri.

Men disse forhold kan
naturligvis ikke medføre,
at vi skulle stille færinger
anderledes over for loven

end andre. Vi forsøger eft-
er bedste evne at varetage
de pligter, der er os pålagt
med hensyn til at kontrol-
lere, at love og bestem-
melser overholdes, hvad
enten fiskerifartøjet
kommer fra Grønland, fra
Danmark, Færøerne, et
EF-land eller et ikke-EF-
land. Jeg kan ikke tro, at
nogen ansvarlig myndig-
hed eller person for alvor
ønsker, at der ikke skulle
være lighed for loven; men
at retten skulle tilpasses,
hvad der politisk måtte
være opportunt. Så ville vi
i hvert fald ikke leve i et
retssamfund.

Med hensyn til at »Chef-
en for Grønlands Kom-
mando har blæst op om
færinger« så er forholdet,
at vi i den omtalte sag
som i alle andre underret-
ter de myndigheder, der
har interesse heri i over-
ensstemmelse med vore
instrukser, og at vi natu-
rligvis svarer på det som
pressen — inklusive den
færøske — spørger om.

Hvorledes man evt. polit-
isk bruger eller misbruger
de oplysninger, vi giver,
kan vi naturligvis ikke
blande os i eller have an-

svaret for. Efter min egen
mening skal man nok
være meget forsigtig med
at bruge disse overtrædel-
ser politisk, for der ligger
naturligvis ingen officiel
bevidst politik bag hver-
ken færøske, tyske eller
andre fiskerifærøjers lov-
overtrædelser.

Hvis man skal bebrejde
os noget så er det nok, at
vor inspektion ikke er så
effektiv, at ingen tør løbe
risikoen for en gevinst ved
at overtræde reglerne. En
effektiv fiskerikontrol er
den der sikrer, at der ing-
en lovovertrædelser sker,
og der derfor aldrig sker
opbringer. Men en så
effektiv kontrol ville —
især i de udstrakte grøn-
landske farvande — være
overordentlig kostbar.

Morten Johannesens
slutbemærkning om, at
den danske fiskeriinspek-
tion sætter spid mellem
grønlandere og færinger
er så meningsløs, at jeg
skal forbi gå den i
undrende tavshed.

J.B. Pranov
Kontreadmiral

Aftursvar til Virgar Djurhuus

Ætlanin var ikki at leggja
seg út í nakað blaðkjak
um trupulleikarnar hjá
TB, tí á henda hátt verða
teir neyvnan loystir og bert
tí skaða fyrri felagið. Men
eg haldi tó, at greinin hjá
Virgari Djurhuus eigur at
verða aftursvarað, tí øll
hansara skrivning um við-
urskiptini er leysatiðindi
og lítið hald í.

Um Virgar bar seg rætt
at, skuldi hann verið farin
til røttu viðkomandi og
fingið sær vitan um viður-
skiftini, og síðani gjørt
sær sína metan.

Fyri tað fyrsta er As-

mund Nolsøe ongantið
settur av nokrum líði hjá
TB. Asmundur avgjörði
sjálvur at fara, tá hann
fekk at vita, at hann
skuldi sita á útskiptingar-
bonkinum í dystinum
móti KÍ. Asmundur telist
millum frægastu álops-
leikarar í landinum, og
hevur hesi seinnu árin
verið millum bestu mál-
skjúttar í 1. deild. Men,
sum við mongum øðrum
leikarum, eru »down peri-
odir« og so er við As-
mundi. Sum dóm kann
nevast, at hann nú,
landskappingin er komin í

helvt, enn ikki hevur skot-
ið nakað mál. Tað sigur
seg sjálvat at ein venjari,
um hann so eitur: Frank
Skytte ella Virgar Djur-
huus verður noyddur at
umskipa líðið. Tað hevur
eisini verið gjørt fleiri ferð-
ir í ár, og allir leikararnir,
sum hava sitið úttanfyri
hava góðtikið tað, sjálvat
um teir ikki hava havt
somu áskoðan sum venj-
arin.

Eingin leikari eigur at
»halda seg vera ov góðan«
og tí vil eg heita á As-
mund um at fara at leika

Framhald á síðu 10